

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder».

Nr. 5—6

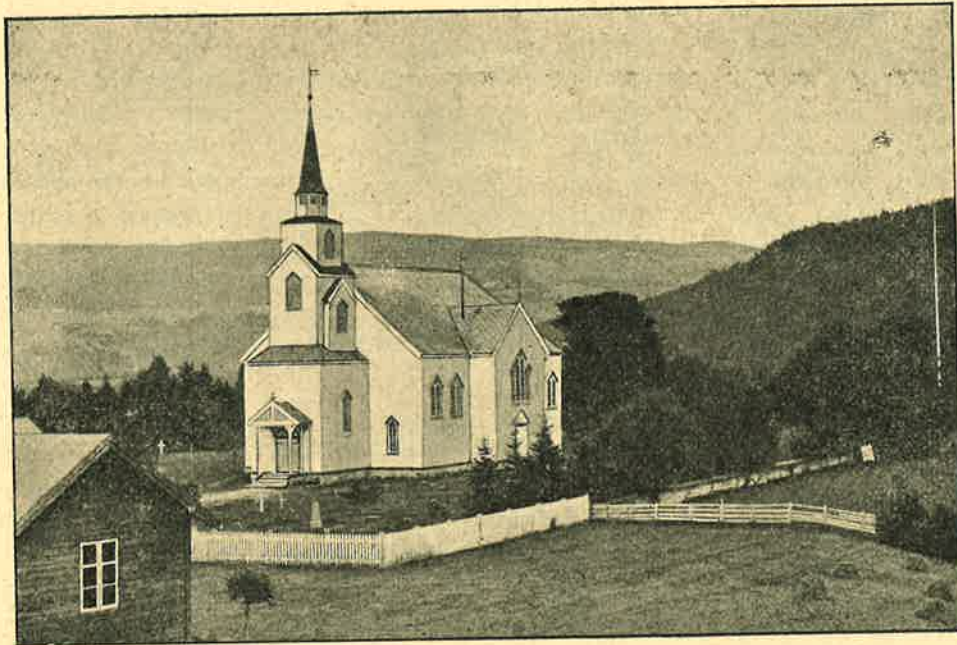
Juni — Juli 1955

5. årg.

Konfirmasjonsdagen 1955

Søndag den 3. juli blir det konfirmasjon i Orkland og den 10. juli i Orkdal kirke. I Orkland er det i år 30 konfirmanter og i Orkdal 73 konfirmanter.

Vi bør takke Gud for at så mange unge kan samles i sin menighets kirke for å ta del i gudstjenesten og trosbekjennelsen og komme fram til Herrens alter for å ta imot Guds velsignelse til et liv i forsakelse og tro. De unge er gjort rike på den kristelige lære og den kristelige kunnskap. Ikke så å forstå at de alle har den samme mengde av kunnskap om den Herre Jesus Kristus. Det kan bare bero på mange ting. Det kan bero på forskjell i evner. Men mest kanskje på at noen ikke har vært så flittig på skolen som de burde ha vært - slik er det med denne kunnskap som med

Orkland Kirke ved århundreskiftet.

all annen kunnskap som er blitt dem meddelt. Men *alle* vet dog hvem Jesus Kristus er og hvorfor han kom til jord og hva han utrettet her nede. De vet også hvorfor han fór opp til Himlen igjen. Det var for å berede oss et sted deroppe, når vår livsdag hernede er runnet til ende. Det er denne lærdom om Jesus vi takker Gud for at også de unge har fått. Hvilke rike muligheter for et lykkelig og vel-signet liv ligger ikke for dem nettopp i dette at de unge er blitt rike

seg. Far og mor kjenner så meget til livet og livets farer og fristelser og også så meget til seg selv at de forstår at hjelpen for barnet deres ligger i Jesu hånd! I Jesu hånd er barnet trygg. Derfor takker også de Gud. Gjør det også den dag da du far og mor følger ditt barn til kirken på konfirmasjonsdagen. Fold dine hender og si Gud takk for barnet ditt at det har fått del i kunnskapen om Jesus Kristus.

Men vi må aldri glemme at læren, kunnskapen, ordet, om Jesus

på all lære og all kunnskap om Jesus Kristus! Jo, vi har grunn til å folde våre hender og takke Gud for at barna våre har fått del i kunnskapen om Jesus Kristus. Og det vil enhver far og mor også gjøre, såfremt de tenker seg en smule om og er ærlige mot det innerste i

Kristus, er ikke alt. Det er bare et middel, vi kaller det et nådemiddel. Det vil si at Gud bruker dette middel for å frelse oss, så vi kan bli Guds barn og arvinger til det evige liv. Skal det skje må vitnesbyrdet om Jesus Kristus bli rotfestet i oss. Læren om Jesus, kunnskapen om ham, kalles for evangelium. Om det heter det at det er «en Guds kraft til frelse for hver den som tror. Men nu er det så med evangeliet som med såkornet som såes. Det beror på jordbunnen om det skal feste rot og vokse. Når Guds ord såes, beror det på hjertene våre om det skal bære frukt.

Jeg tror det om mange av konfirmantene at Kristi vitnesbyrd er rotfestet i dem, at Guds ord er sådd i hjertene og bærer frukt. Og det skal vi glede oss over. Kanskje er de unge lite frimodige, kanskje er de redd for det unge, spirende liv med Gud. De tror på Gud, men troen er svak. De elsker Gud, men de vet om alt det som lokker en til å elske det som ikke Gud elsker. Men de vet også at de kan stole på Gud, på hans kraft og hans trofasthet. Han skal styrke dem inntil enden.

Men nå kan jeg vel ikke si det om alle konfirmanter at Kristi vitnesbyrd er blitt rotfestet i dem. Jeg tør ikke si det, selv om jeg gjerne ville. De unge vet selv hvordan det er med dem, hvordan det er med troen på Gud, på kjærligheten til ham og med deres liv, om deres liv viser at de elsker det som Jesus elsket og hater det som Jesus hatet. Måtte konfirmasjonsdagen aldri slippe sitt tak i dem. Jeg skulle ønske at de den dag tok bestemmelsen om å høre Jesus til, at de ikke bare ville ha kunnskapen om ham i hodet, men også i hjertet. Da ville evangeliet bli en Guds kraft til frelse for dem.

Måtte vi alle takke Gud, ikke bare for all lære og all kunnskap om Jesus, men også for at Kristi

vitnesbyrd måtte være rotfestet i oss. Gud gi det kunne skje.

T. L.

Konfirmanter i Orkland.

Anton Bernhard Melting
Arnfinn Johan Haugnes
Arvid Karstein Wahl
Edvard Gimse
Harald Eilof Bakken
Henrik Odne Bakken
Ingvar Strømsvåg
Jarle Gunnar Skarholt
Johan Vullum
Kjell Myhre
Kjell Arnfinn Østhus
Kristoffer Indergård
Odd Håkon Bakken
Ola Almar Kvåle
Torleif Dahl.

Anni Karin Berbu
Arnhild Johanne Sæther
Bjerg Hellen Rindal
Bjerg Målfrid Hoston
Bodhild Åslaug Holte
Bodhild Synnøve Søderlund
Ellen Ekli
Gullbjørg Svorkmo
Johanne Haugen
Jorhild Vormdal
Kjellfrid Oddveig Bjørndal
Magnhild Bredeesen
Randi Vormdal
Siri Gunhild Skarholt
Åshild Oddbjørg Løkken.

Styrk viljen.

En viljeløs mann har ingen framtid. Vil du ha framtid, må du ha en vilje, en sterk, seig, besluttosom vilje. Men den finner vi ikke på gaten, liksom litt som en kjøper den i butikkene. Den er en åndens gave - den er Guds gave i Kristus til den som tror. For troen virker bellig avholdenhet, og hellig avholdenhet styrker viljen, liksom meget som utsvevelsen svekker den. Troen er en åndens tvang som tvinger viljen til et selvfornektende nei, og hvert sånt nei er igjen et styrkebelte slynget om viljen. Og det skal nok føre fram. I alle historiens tider er det viljemenneskene som i lengden vinner.

Skovgaard-Petersen.

I oldkirken gikk barn til alters fra 7 årsalderen.

Hva oldkirken gjorde for barnet.

Man sier ofte at barnet først ble oppdaget i det forrige århundre. Det er en sannhet med modifikasjoner. Den kristne kirke har hatt syn for barnet helt fra oldkirken.

Allerede fra første stund tok menigheten på seg ansvar for barnet. Det møttes først og fremst med den kristne dåp, - etter Jesu befaling og naturlige forbilde i spebarnets opptakelse i paktens folk i G.T.

Og så kom den kristne barneoppdragelse i hjemmet. Efeserbrevet pålegger hufaren å fostre opp barna «i Herrens frykt og formaning». Omkring år 250 kan en forf. skrive: «Ethvert barn i våre menigheter kan gi folk beskjed om våre hellige skrifter».

Allerede i oldkirken brukte man faddere - faddere betyr de som lover. Og det de lovet var å ta ansvar for barnets kristne oppseding. Fadderne betød mye mer den gang enn nå, det ble bl.a. regnet for en ulykke for barnet om en av fadderne døde.

Og så kom det såkalte katekumenatet, en slags kristendomsskole for barna.

Endelig var synet den gang at den som var døpt også skulle ha nattverden. Derfor beretter kirkefedrene om barnealtergang som helt selvsagt for barn fra 7årsalderen. Og dermed var altså også barna med ved gudstjenestene.

Rasjonalistisk som moderne tankegang er, spør mange i dag hva barna vel egentlig kan forstå av det hele. Slik spurte ikke oldkirken. Barna «forstår» langt mer enn vi tror. - Vi kan med god grunn forresten spørre: Hvor meget forstår egentlig den voksne f.eks. av nattverdens mysterium?

MENNESKESJELEN

Prost dr. theol.

Anders Skrondal.

Den 14. august fyller soknepresten i Orkdal prestegjeld Anders Skrondal 70 år og tek avskil med kyrkjelydane i Orkdal etter 22 års prestetid her. I alt har han då vori prest i 39 år, først 7 år i Vanylven, så 10 år i Sunndal til han vart utnemnd til sokneprest i Orkdal i 1933.

Mange oppgaver venta på han her i prestegjeldet, både som prest, som skulemann og som historikar. Ved dette høvet kunne ein ha hug til å nemne mange ting om prosten vår som menneske og ven, som kollega i skulen, som formann i soknerådet, som granskar, og som kommunemann. Men eg kjenner det mest naturleg å seia eit par ord til avskil og takk om prosten vår som predikant. I den lutherske kyrkja vår har preika ein sentral plass både i gudstenesta og i pres-tetenesta. Dette er den sida av prestearbeidet som ligg i dagen for alle. Det er utan tvil slik at predikanten presenterera seg sjølv for kyrkjelyden ved preikene sine. Det skal vera uråd i lengda å preika om anna enn det ein sjølv har tileigna seg av den bibelske bodskapen. Og her er det at underskrivne gjer seg til talsmann for mange og takkar prost Skrondal for solid og samvitsfullt arbeid. Bibelordet fekk tala til oss. Vi fekk alltid noko. Somme tider var kyrkjehistorikaren med og gav utsyn og gløtt frå tida og åndssituasjonen. 22 år kunne resultera i stagnasjon, men ein kunne merka vokster og mogning hjå prosten vår. Eg minnest serleg godt eit uttrykk han nytta ofte ei tid: «Denne teksten er så rik, så full av rike tankar at vi blir aldri ferdig med han». Eg for min part skjønna at predikanten kjende det som ein rikdom, eit privilegium, å få arbeida med dette evige Gudsordet og bera det fram.

En menneskesjel er en veldig skatt. Den er mere verd enn hele verden. Et lite barns sjel, en syk og svak gammel kones sjel, en forbryters sjel, *din* sjel er mere verd enn hele verden. Men vi tenker ikke på det.

Din sjel er mere verd enn alle dine sorger, gleder, tanker, opplevelser, ja, enn alt det som ellers ber i livet beskjeftiger og interesserer. Den er det beste i dag. Den er så dyp at ingen tanke fatter den, så høg at ingen hånd når den. Den er så omfattende at den speiler i seg all verdens bilder, og dog så konsentrert at den er *din* eiendom. Den er så fordringsfull at hverken fortid eller nutid kan tilfredsstille den, og dog så beskjeden at den lever i og deler selv den minste av dine små daglige opplevelser. Så fattig at den *behøver* dine muskler, sener og knokler, så rik at den bærer inn i ditt liv evigheten selv.

Men man tenker ikke på det. Man glemmer, begraver, forspiller, mister sin sjel. Det beste i seg lar

Kirkens Minnefond.

Av de midler som ble ledig ved etterbetalingsoppgjøret med prestene da krigen sluttet, blir nå samlet i et Kirkens Minnefond. Biskopene har gått inn for at avkastningen av dette fondet som antas å bli på 7 mill. kroner, vesentlig går til nye tiltak innen kirken, og gjerne slik at hvert bispedømme får et årlig bidrag til spesialoppgaver. Ikke minst pekes på at mange oppgaver venter på barne- og ungdomsfronten. Det forutsettes også at noe går til bestridelse av utgifter til kontaktskapende initiativ mellom kirken og kulturlivet, en kontakt som har vært sterkt hemmet av mangel på midler.

Forøvrig skal statuttene for fon-

man ligge som brakk-mark. Man gir den intet brød å spise. Man lar den hungre og tørste. Merkelig at den ikke dør! Dagen er full av arbeide og opptatthet, natten så tung av adspredelser og søvn. Man synes man har det jevnt godt. Man blir ansett, man har lykken med seg. Og når engang de vanskelige og onde tider kommer, så biter man bare tennene sammen. Og sjelen - ja den får greie seg selv.

Hvor uendelig stor den er! Den venter. Som en mor kan vente. Den vet at dens time kommer. Ble den en og annen gang husket på, sendte den en strøm av morgensol og morgenduft til takk. Men ellers venter den. Den har gått med menneskeslekten fra årtusen til årtusen. Uten den ville menneskeslekten ha gått til grunne. Og dog hører menneskene lite på den og søker lite etter den. Enda venter den og venter den. Hvor lenge skal den vente? Hvor lenge skal den vente på *deg*?

T. L.

det drøftes på bispedømmerådernes fellesmøte som holdes til høsten.

Forsiktig når du får noe

Når Gud gir deg noe godt, så motta det med takknemlighet, men også med frykt, så ikke ditt hjerte inntas av det.

Et godt utkomme, rikdom, erfaring, venners tillit, er alt sammen dyrebare gaver, som du vel må takke for, men med frykt, så ikke gaven blir hjertets fornemste lyst og glede.

Rosenius.

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

Utgitt av Orkland sokneråd.

Utk. hver måned unntatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdsboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4.- pr. år.

Redaktør: **Res. kap. Leergaard.**

Medvirkende: **Prost Dr. A. Skrondal** og **pastor O. Olsen.**

Kasserer: **Iærer Nils Ofstad.**

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Frk. Ingeborg Krogstad.

For Orkland:

Iærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:

SVORKMO PRENTEVERK.

Om dette Gudsordet les vi hjå profeten Jesaja, kap. 55,11: «Det skal ikkje koma att til meg tomt, men verka det som eg vil, og fullføra det som eg sende det til».

Dette profetordet kan gje frimod åt modlause forkyntarar.

Det kan vera eit høveleg farvelord til ein mann som har forkynt ordet for oss i 22 år.

Og til slutt vil eg gjera dette profetordet til ei høn både for prosten vår og for kyrkjelydane her i dalen.

A. G. N.

Urokket proposisjon.

Når anføktelsene kommer, tider fulle av misnøye med oss selv, kanskje sykdom og åndsforlatthet, kanskje harde fristelser, kanskje fall - la oss da innta den posisjon som ingen kan rokke oss i. La oss stille oss ved Kristi kors. Der ble det sagt: «Det er fullbrakt». All verdens makter løper forgjeves storm mot det som der skjedde.

Ronald Fangen.

Konfirmanter i Orkdal 1955.

Anders Gabriel Bonvik
Armand Kvåle
Arne Samskott
Arnt Lund
Asbjørn Osvald Kristiansen
Bjarne Gunnar Liøkel
Bjørn Skarholt
Brage Edvin Stølhaug
Bård Olav Bakk
Edvard Bjørklimo
Egil Sverre Kvakland
Egil Magnar Overvik
Erling Fridtjov Skorild
Geir Blåsberg
Håkon Leknes
Ingolv Emil Koksæter
Ivar Gudmunn Haugen
Jan Reidar Rikardsen (Kiran)
Johan Grønvoll
Johan Martin Langvik
John Magnar Weiseth
Karl Arnt Gaupties
Kåre Åsmul
Lars Solem
Lars John Brekken
Leiv Erik Evjen
Odd Marius Øyen
Oddmund Mellingsæter
Olav Laksoyen
Olav Meier Asphjell
Ole Ustad
Peder Bakk
Reidar Skjenald
Sigmund Bakkli
Sigmund Jørgen Troøyen
Svein Sofus Anda
Tormod Andøl
Tryggve Sundli.

Aslaug Kurås
Astrid Kjøren
Aud Kvernmo
Audny Herbjørg Digerås
Birgit Målfrid Gjønnnes
Björg Evelyn Fjeringen
(Martinsen)

Björg Kjellrun Skorild
Borgny Bolme
Brynhild Stolpnes
Erna Kristmar Kringstad
Gerd Hukkelås
Grete Doris Andersen
Gullbjørg Malmfrid Bysting
Ingrid Audny Torgersen
Jorunn Bentsen
Jorunn Eggan
Jorunn Nyhus
Jorunn Songli
Jorunn Borgny Krokstad
Jorunn Synnøve Sommervold
Julianne Tråsdal

Karen Anne Lie
Karen Pauline Metli
Kjellaug Hoås
Lidun Oline Bakken
Liv Høie
Liv Sørnes
Magnhild Birgitte Fagerholt
Margit Oline Løkstad
Oddlaug Kristine Åmo
(Groven)
Oddveig Graven
Ragna Nikoline Andersen
(Karlsen)
Reidun Andersen
Sigrid Solhusløkk
Åse Oddveig Mjøen.

Vårt kirkefolk skal trenes til „besøks-tjeneste“.

Menighetspleienes Landsforbund har tatt initiativ til å innføre også i våre menigheter en trening av kirkefolket til såkalt «besøks-tjeneste», som man særlig i Tyskland har hatt mye glede av. I enhver menighet er der mennesker som burde nås av kirken, men som hverken diakonien eller den geistlige betjening rekker alltid, fordi de må konsentrere seg om de viktigste oppgaver. Gjennom opplæring og veiledning mener man at det er mange mennesker i menigheten som kan tre inn i denne tjenesten og gå på husbesøk, - dels for å hjelpe i timelige vansker, - om ikke annet så hjelpe en gammel krok med å hente melken, - dels for å innby til menighetens samvær, enten det gjelder møter for de unge, barna eller de gamle. Til høsten planlegges å gjennomføre ideen i et mindre antall menigheter, som prøve på ordningen.

I FERIEMÅNEDENE

juli og august kommer ikke ut noe nr. av Menighetsbladet. Neste nr. i september.

Prostimøte.

En gang hvert år samles soknerådene i Orkdal prosti til prostimøte til felles drøfting av oppgaver som soknerådene arbeider med.

I år ble møtet lagt til Orkland med Orkland sokneråd som arrangør og ble holdt på Svorkmo fredag 17. juni. Det møtte utsendinger fra sju av de ni sokneråd som prostiet omfatter.

De frammøtte samlet seg i Svorkmo bedehus hvor de ble ønsket velkommen av res. kap. Leergaard som bad dem til lillesalen hvor veldekkede frokostbord ventet.

Sokneprest Stubbraaten, Rennebu, som er formann, ledet møtet, som tok til med andakt av Leergaard. Som foredragsholder hadde en denne gang fått tak i pastor S.R. Grønningseter, T.heim. Han talte over emnet: Hvordan gjøre menigheten levende, og gav tilhørerne mye å tenke på med sitt vel framførte foredrag. Bl.a. En kristen skal vise sin tro ikke bare i ord, men og i gjerning til Guds ære, være villig til å hjelpe, til å ta et tak der det trengs, enten det nå kan være som barnevakt i et hjem hvor foreldrene gjerne vil til kirke, eller det gjelder å gå på sykebesøk eller stille litt i huset hos en som trenger det.

Etter foredraget var det samtale. Den ble kort, for middagsbordet ventet, og deltakerne samlet seg i lillesalen, hvor det ble servert Båttåsodd som smakte* ypperlig. Praten gikk lunt, og både gjester og vert hygget seg.

Prost Skrondal og sokneprest Børset fortalte på ettermiddagsmøtet om sine inntrykk fra et langt liv i kirkens tjeneste. Dette prostimøtet ble det siste som disse to deltok i som aktive prester. Stubbraaten takket dem for deres innsats og ønsket dem en god alderdom.

Etter kveldsmaten gikk turen til Moe kirke til nattverdsgudstjeneste.

Leergaard og pastor Østerås forrettet. En verdig avslutning på en rik dag.

Sokneprest Stubbraaten ble gjenvalgt som formann og pastor Østerås som sekretær.

De som stod for på kjøkkenet og for serveringen, fortjener mye ros for sitt strev. Stubbraaten fant de rette ord da han i sin takketale til dem takket for, god mat, mye mat og ofte mat.

N. O.

Restaureringen av Orkland Kirke.

Søndag den 10. juli fk. blir det *menighetsmøte* i Orkland kirke - like etter gudstjenesten den dag - hvor restaureringsplanene, utarbeidet av arkitekt John Tverdahl, Trondheim, blir lagt fram for menigheten til uttalelse.

I soknerådsmøte den 13. mai d.å. ble det samrøystes fattet vedtak om å rå til at arbeidet blir å utføre i overensstemmelse med arkitektens planer.

Før en imidlertid kan sette arbeidet igang, må planene være aprobert av Kirkedepartementet, etter at saken først har vært behandlet i menighetsmøte, herredsstyre og stiftsdireksjon.

Med dette vil en da oppfordre alle voksne menighetslemmer i Orkland som har interesse for kirken og dens utsmykning om å møte mannjevnt opp på nevnte møte den 10. juli fk.

Soknerådet i Orkland.

Kvålsvold krins, Orkdal

har samla inn kr. 737,80 til menighetspleien.

Fannrem 12. 6. 1955.

Alf Asphjell.

Gangås krets

har samlet inn kr. 251,00 til Orkdal Menighetspleie, hvorfor det herved takkes og kvitteres.

R. J.

Av kirkens ordbok.

Liturgi som egentlig betyr en samfunnstjeneste, brukes i den greske bibel om gudstjenesten i templet, med særlig sikte på prestens tjeneste ved alteret (så f.eks. Luk. 1,23). I N.T. kan det også stå om den åndelige gudstjeneste som utmerker den nye pakt, hønen og ordets tjeneste og de kristelige kjærlighetsgjerninger. Derfra er ordet liturgi blitt overført på den kirkelige gudstjeneste med dens faste ord, og brukes spesielt med tanke på prestens altertjeneste slik den er fastsatt ved alterboken (ritualet). Vi taler derfor om høy-messeliturgi og aftensangsliturgi i betydning av den ordning som er foreskrevet for disse gudstjenesteformer.

Messe var den gamle kirkes betegnelse for gudstjenesten og høy-messe for søndagens hovedgudstjeneste. Da nattverden var høydepunktet i den og man begynte å betrakte nattverden som et offer, til og med som en ublodig gjentakelse av Kristi offer for våre synder, talte man om messeofferet. Men skjønt Luther og reformatorene på det strengeste forkastet denne oppfatning av nattverden, har vår kirke funnet uten skade å kunne beholde navnet høymesse. Da nattverdliturgien ble lest i en halvveis syngende tone, fikk uttrykket å messe betydningen av sangvis lesning fra de forskrevne ord og bønner.

Alteret er offerets sted, og da den evangeliske kirke tar avstand fra læren om messeofferet, har de reformerte kristne erstattet alteret i sine kirker med et bord. Derimot har de lutherske kirker beholdt det allerede i oldtiden brukte alter. Om nemlig nattverden ikke er et offer i katolsk forstand, er den dog et offermåltid, og alteret er et vakkert symbolsk uttrykk for at det er Kristi offer på Golgata vi i nattverden får frukten av. I den gamle

pakts gudshus fantes forøvrig også et røkofferalter, og i Åpenbaringsboken tales der om et slikt endog i himmelen i forbindelse med de troendes bønner (8,2 fg.). Og hører kjærlighetsgjerninger med til den nye pakts offer, (Hebr. 13,16), så er det naturlig også å legge pengegaver dertil på Herrens alter, for alter og offer hører sammen.

Olaf Moe.

Finn kirkeveien også i ferien!

Vårt åndelige liv må stadig tilføres ny næring. Like så litt som vi kan si til kroppen vår at den får være vennlig å greie seg uten mat i ferien, like så litt kan vi innrette vårt åndelige liv på samme måten.

Med andre ord: finn veien til Guds hus også i ferietiden! Det kan hende du er borte fra din egen menighet i denne tiden. Men du må svært langt avsted om du ikke også i ferietiden befinner deg i nærheten av et Guds hus eller kristen forkynelse. Du vil være velkommen hvor du enn er.

Finn veien til stedets Gudshus så mye du overhode kan. Du må også da ha mat for din sjel. Og med ditt eksempel kan du komme til å gi en motløs sjel en utenkt oppmuntring til å gjøre det samme.

Trykkfeil.

I Landstads reviderte salmeboks *Lommeutgave* er en trykkfeil, som må rettes på.

I avsnittet «Melodiforfattere» står:

Lindhjem, Anna, 1875 - norsk organist og musikkforfatter. (686).

Det skal være:

Lindhjem, Nils, 1840 - 93, norsk organist. (868).

Ærbødigst

Anna Lindhjem, musikkskribent.

Kurser for prester og lærere.

I år som tidligere skal flere av bispedømmerådene arrangere teologisk-pedagogiske kurser. Tanken med disse kurser er å utbygge samarbeidet mellom skole og kirke - og få igang samtalen mellom teologi og pedagogikk.

Oslo, Hamar og Tunsberg bispedømmeråd skal i år arrangere sitt kurs i samarbeid med Norges lærerlag. Det legges i Oslo 18.-30. juli. Lærerlaget setter opp flere andre fag under kurset, så det blir en linje-delning.

Stavanger bispedømme holder sitt kurs på Norbø ungdomsskole på Jæren. Det ledes av biskop Marthinussen og skoleutvalgets formann, forstander Tidemann Strand.

Bjergvin legger sitt kurs til Framnes ungdomsskole, Nordheim-sund 1.-14. aug. Biskop Indrebø og skoleutvalgets sekretær, pastor Hans Raustøl, blir ledere.

Nidaros skal ha sitt møte på Raura ungdomsskole, Molde. Det arrangeres i samarbeid med Norges kr. lærerforbund.

Sør-Hålogaland får sannsynligvis sitt kurs midt i hjertet av Finnmark, på Den samiske ungdomsskole i Karasjok. Tiden for dette møte blir midt i juli.

I så fall et ulykkelig tap

Det forekommer meg at vi ikke kan nekte at kristendommens forsvinnen vil forandre menneskenes holdning på en måte som vi alle - kristne og ateister - finner ulykkelig, skrev nylig redaktøren av Nordens største avis Dagens Nyheter, Stockholm, - som konklusjon på en artikkelserie bladet hadde hatt om tro og moral skrevet av både kristne og ateister.

Konklusjonen er bemerkelsesver-

dig ikke bare fordi den er så sann så sann, men også fordi den er trukket av en avis som ingen skal beskyldes for å bli ledet i kristen retning. Redaktøren, den kjente Herbert Tingsten, har altså ment at han på rent saklig basis må gi denne innrømmelsen.

Hva jeg bygger min tro på.

Av
høyesterettsadvokat Sigurd Halbo.

Min tro bygger jeg ikke på meg selv eller på andre mennesker. Min tro er forankret i noe større - det ligger utenfor meg selv og jorden. Min sjel bygger på Guds kall og Guds selvavsløring i Kristi ord og gjerning.

Det var Langfredag 1904. Evangeliet lød til meg i menighetens forsamling: Gud er din Far og vil hjelpe deg igjennom Frelseren som ga seg selv for deg. «Herre du overtalte meg og jeg lot meg overtale». Jeg ba: «Herre, ta meg som jeg er. Der kom til meg en eiendommelig kjensle i sjelen av et Guds ja. Og med overgivelsen fulgte det som jeg lengtet etter: Fred, glede og samfunn med den Høyeste. Med troen og overgivelsen ga Gud meg et annet sinnelag, med lyst til Guds vilje.

Min religiøse sans fikk vingefang. Det skjedde gjennom lesning av Guds ord og ved bønn, særlig Fader-vår.

Jeg lukket opp for de hellige innflytelser som går ut fra Frelseren, hans ord, hans ånd og fra samfunnet med hans menighet.

Jesus Kristus har selv bevitnet seg for meg og jeg tilber Ham som min Herre og Gud. Han møter mine behov. Jeg kan ikke unnvære den Herre Jesus Kristus.

Skyldfølelse - som skyldes tretthet.

Av dr. Einar Lundby.

Som lege møter jeg en skyldfølelse som er legemlig betinget.

Jeg kjenner den overtrete husmor som kommer til meg og er full av angst for sin sjels tilstand, og kan jeg få lov til å gi henne permisjon så hun kan få en høyst tiltrengt hvil, blir hennes gudsliv fullstendig fornyet. Det som hemmer henne, er ikke at hennes ånd var i ulage, men det var hennes legeme som var så slitt at gleden og kraften ikke kunne trenge seg fram.

Hos alle eldre som kjemper med åreforkalkning er et av disse fenomener som gjør seg gjeldende en forflating av deres følelsesliv. De blir ikke lenger så glade, sørger heller ikke så dypt, og så begynner engstelsene å komme. Da kan jeg si til dem at det er noe som følger med alderen. Likevel kan ånden være frisk. Det er et legemlig betinget fenomen som vi skal takke Gud for at vi har fått innsikt i.

Overfor synds- og skyldfølelse som stammer fra legemlig svekkelse må vi bruke de av Gud gitte midler til legemlig helbredelse. Men la oss forsøke både når vi er friske og syke å bygge vår fred på Guds ord og ikke på noen følelse i oss selv.

Du er intet unntak.

Du bør alltid være forberedt på også å få vanskeligheter og bitre erfaringer, hvis du er Guds barn og skal beredes for himmelen. Den regelen står alltid fast. Vårt falske selviske hjerte vil iblant forville oss slik at vi endog vil gjøre unntak for oss selv, skjont vi i læren ser og bekjenner at alle Guds barn har vært og må være under kors og trengsel. Vi vil endog gjøre unntak for oss selv, for vi strever etter å unngå

lidelser og få leve uforstyrret i ro og lykke på jorden - skjont vi vil være sanne Guds barn og få den evige gleden. Siden blir vi forbauset og nedslåtte hvis noe bittert rammer oss, akkurat som det hendte oss noe som vi ikke har ventet, ja, noe ulykkelig.

Men skal ikke alle Guds barn tuktes? Hvorfor skulle du være et unntak fra Guds alminnelige ordning?

Dette er bare en egenkjærlig forvillelse. Nei, den trofaste allmechtige Gud skal selv dra omsorg for at også du skal ha din lidelse, hvis du vil være et ekte Guds barn og lykkelig gå gjennom alle livets faser og bli beredt for himmelen.

(C.O. Rosenius).

Ånden gjør levende.

Den Hellige Ånd kan gjøre ordet likeså mektig og virksomt nå som i apostlenes dager. Grunnen til at vi utretter så lite, er at vi ikke har den Hellige Ånd med oss i samme grad som apostlene.

Dersom den Hellige Ånd får lagt kraft i vår preken, kommer det ikke så meget an på talegavene våre. Folk kan være ulærde og mangelfulle, men hvis Åndens kraft følger dem, kan den fattige evangelisten utrette mer enn den lærdeste.

(Spurgeon).

GODT UTVALG av

SØLVVARER

til

**BARNEDÅP
BRYLLUP
KONFIRMASJON**

JOHN RØHME

GULLSMED - ORKANGER.

FRA KIRKEBOKEN.

DØPTE i april.

I Orkland kirke. 7. april: Oddrun Skjølberg f. 5-2.

I Orkdal kirke. 3. april: Helge Hovde f. 21-1. Nils Olav Rønning f. 12-5. Mari Ann Korsøen f. 7-2. Astrid Johanne Stengel f. 4-3. May Eritt Sivertsen f. 30-1.

11. april: Per Ove Myklegard Enga f. 8-1. Rolv Martin Voldmo f. 8-3 (Meldal). Ottar Langås f. 23-1.

24. april: Kjell Rønningsbakk f. 9-3. Mildrid Nyhus f. 12-2. Ann Lisbeth Kurås f. 11-2.

I Orkanger kirke. 3. april: Helge Reitan f. 19-5. Ole Petter Antonsen f. 13-1.

7. april: Unn Kormesset f. 21-2.

10. april: Vigdis Martinsen f. 7-2. Ann Elisabeth Monsen f. 6-2.

17. april: Arnt Corneliusen f. 6-8. Terje Corneliusen f. 6-8 1954.

DØPTE i mai.

I Orkland kirke. 1. mai: Otto Bakken f. 14-3. Kjell Klingen f. 13-12-54.

19. mai: Sture Lund f. 24-2 (hj.d. 24-2). Randi Lund f. 24-2.

29. mai: Oddny Hoston f. 16-3. Gudrun Johanne Aakvik f. 16-4 (Orkdal).

I Orkdal kirke. 8. mai: Odd Jarle Kristiansen f. 25-3. Marius Solem f. 8-4.

19. mai: Morten Warholm f. 23-3.

22. mai: Edvin Karlsen f. 8-4 (Orkanger). Gunn Heidi Bakken f. 21-4.

30. mai: Per Blomli f. 26-3. Dagfinn Hansen f. 8-3.

I Orkanger kirke. 1. mai: Anne Berit Bergsrønning f. 21-3.

15. mai: Odd Helge Blomli f. 11-3 (Orkdal).

22. mai: Jon Olav Lomundal f. 10-4. Finn Svorkås f. 2-4.

29. mai: Venke Bye f. 31-3. Eva Helene Heien f. 15-3.

VIGDE i april.

I Orkland. 7. april: Olaf Anton Torneby, Kløfta st. og Marit Haugen, Orkland.

9. april: Ole Georg Skjølberg og Grethe Marie Sommervold, begge Orkland (vigd i Nidaros Domkirke).

16. april: Anton Hongslo, Orkland og Agnes Helene Dyre, Rindal.

I Orkdal. 9. april: Olav Vormdal, Orkland og Åse Halsen, Ørland.

I Orkanger. 2. april: Anders Rømme og Åsta Margit Bjørnstad, begge Orkanger (vigd i Rindal).

PREIKELISTEN**3. s. e. Tref. 26. juni.**

Orkdal: Leergaard
Orkanger: Ingen gudstjeneste
Monset kl. 11: Olsen.

4. s. e. Tref. - 3. juli.

Støylen skole kl. 11: Skrondal
Orkanger: Olsen
Orkdal: Leergaard. Konfirmasjon.
Ofr. til Nytestamenter til konfir-
mantene.

5. s. e. Tref. - 10. juli.

Orkdal: Olsen. Konfirmasjon. Ofr.
til Nytestamenter til konfirman-
tene.

Orkanger: Skrondal. Avskjedspreken
Orkland: Leergaard. Nattverd.

6. s. e. Tref. - 17. juli.

Orkdal: Olsen. Nattverd
Orkanger: Leergaard. Nattverd.
Orkland: Skrondal. Avskjedspreken.

7. s. e. Tref. - 24. juli.

Orkdal: Skrondal. Avskjedspreken
Orkanger: Olsen
Svorkmo Misj.hus kl. 11: Leergaard.

30. april: Hans Lynum, Orkdal og
Liv Kjellrun Husby, Orkanger. Odd
Askil Tjelle, Trondheim og Synnøve
Sødahl, Orkanger.

VIGDE i mai.

I Orkland. 28. mai: John Krokseter,
Orkland og Ingeborg Jorunn Andøl,
Orkdal.

I Orkdal. 28. mai: Kasper Arvid
Wærnes og Gretha Toresen, begge
Trondheim.

I Orkanger. 21. mai: George Fredrik
Kiær, Orkanger og Liv Cornelia Mid-
delthou, Stavanger (vigd i Stavanger).

28. mai: Arve John Løkestad og Ran-
di Inger Sletvold, begge Orkanger.

Alfon Harry Tretøy og Agnes Ka-
relina Isdal, begge Orkanger.

DØDE i april.

I Orkland: Ingen.

I Orkdal: 5. april: Martha Olsdtr.
Baum f. 28-4 1884.

I Orkanger. 2. april: Randi Olufsd.
Kleiven f. By f. 8-3 1890 (hjh. Ork-
land).

DØDE i mai.

I Orkland. 1. mai: John Johnsen
Bjørndal f. 19-10 1878.

27. mai: Ole Rasmussen Simoshaug
f. 24-1 1865.

I Orkdal. 8. mai: Martinus Ander-
sen Øyen f. 28-3 1874.

12. mai: Andreas Østhus f. 5-6 1875.

13. mai: Lars Sivertsen Metlid f. 5-5
1893.

I Orkanger. 2. mai: Arnt Holdvagt
f. 17-4 1869.

3. mai: Ulrik Wågø f. 22-4 1869.

13. mai: Johan Røhmesmo f. 7-4
1877.

GAVER TIL BLADET.**Orkland.**

Ved Anders Hoston: Gunnar Ho-
seth 5; Oline Hoston 10; Gunda Vass-
li 5; Edvard Hoston 5; Karen Iver-
sen 5; Ole T. Kuseter 5; John Viken
10; John Sinnes 5; Even Sinnes 5;
Erik Gimse 5.

Ved John Fagerli: Ole Nergård 5;
John K. Fagerli 5.

Ved Martin Moe: Peder A. Solbu 5;
Johannes Tallerås 5.

Ved Marit Berbu: Ola Bergem 5;
Jo Lium, sen. 5; Karen Langås 5.

Ved Oddlaug Høston: Anne-Marta
Boksbu 5.

Ved Jørgen Lie: Anders Løkken 10.

Ved Leergaard: Marit Opøyen
Svinsøy 10; Sivert Asbøll 5; Jon Ber-
ge 10; Knut Lund 10; Harry Johan-
sen 10; Eline Opøien 5.

Ved Nils Ofstad: Arnt J. Svorkmo
10; Johan Svorkmo 5; Andreas Sol-
bu 4; Bernt Øyum 10.

Orkdal.

Ved Edv. Sletvold: Dorthea Harang
5; Per S. Ustad 5; Lars F. Skjenald
10; Pauline Andresen 5; John Bye 10.

Ved Ingeborg Krogstad Jakobsen:
John Ødyn 5; Johanne Ødyn 5; M.L.
Gisvold 5; Ole L. Sundli 5; Bernt
Vormdal 5; Ole Svorkdal Bye 10; Olav
O. Wormdal 5; Martin Koksæter 5;
Johanne Tungen 5; Ragnar Bakksæ-
ter 5; Sverre Wolden 10; Karl Gjøsås 5.

Ved Nils Ofstad: Marit Volden 4.

Ved Ingar Lund: Kr. Solemsløkk 5.

Orkanger.

Ved Olav Olsen: I. A. 5; Kaia Ha-
gen 10.

Ved Anton Hoff: G.B. 10; Anna
Haugrønning 5; J. Østeggen 5; M. O.
Rønning 5; Kristian Haugen 5; E. og

KRISTELIG LITTERATUR**Fotorammer - Innramming****Orkdal Bokhandel****Edel Ask Eikli****FANNREM**

E. Monsen 5; Harald Wevik 10; H.
Dyrstad 10; Johan Richter 10; Orkan-
ger Vel 25.

Ved Nik. Konstad: John Graven
10; Peter Singstad 10.

Ved s. Aagot Akseth: Jens Sing-
stad 4.

Ved Leergaard: Johs. Dahlø 10.

Utanbygds.

Ved Nils Ofstad: Ida Nilssen, Fis-
kenes 5.

Ved Leergaard: Kristine Liøkels-
øy, Trondheim 5.

Ved Nik. Konstad: Berntine Mau-
seth, Furugrenda 5.

Orkedals Sparebank kr. 100.

Hjertelig takk!

OFFER I KIRKENE

I Orkland kirke: 1. mai: Til Flykt-
ningehjelpen kr. 132.06.

8. mai: Til åndssvakesaken kr. 88.70.

17. mai: Til Institutt for Kristen
Oppseding og Kirkens Nødhjelp
kr. 308.75.

29. mai: Til Menighetsfakultetet
kr. 70.50.

30. mai: Til Norsk Bibelselskap
kr. 82.00.

I Orkdal kirke: 17. mai: Til kon-
firmantkapper kr. 466.07.

29. mai: Til Trøndelag Indremisj.-
krets kr. 146.50.

30. mai: Kollekt ved musikkandakt
til inntekt for orgel i gravkapellet
kr. 62.00.

Vi leverer alt i

TRYKRSAKER

Skriv eller ring til

Svorkmo Prenteverk**Svorkmo.**